

Praha 10. února 2026
Čj. 5839-2026-UVCR
Sp. zn. SPIS-2026-808

**Výroční zpráva o činnosti Úřadu vlády České republiky v oblasti poskytování informací
podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších
předpisů, za rok 2025**

Výroční zpráva je zpracována na základě povinnosti vyplývající z ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o informacích“).

§ 18, odst. 1, písm. a)

Počet podaných žádostí o informace/počet rozhodnutí o odmítnutí: 272/90

§ 18, odst. 1, písm. b)

Počet podaných odvolání (rozklad) proti rozhodnutí: 17

§ 18, odst. 1, písm. c)

Počet soudních rozhodnutí vydaných ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace: 8

Jedná se o následující soudní rozhodnutí (opis podstatných částí každého rozsudku soudu):

- rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 2. 2025, čj. 8 A 115/24-29

„...V projednávané věci žalobkyně požadovala informaci o právním základu úkonu učiněného úřední osobou, tedy sdělení, podle jakého pověření či ustanovení právního předpisu byl tento úkon proveden. Tím však implicitně požadovala právní kvalifikaci daného jednání, tedy právní posouzení, zda úkon spadá do zákonné kompetence konkrétního orgánu a na základě jaké právní normy k němu došlo. Tato skutečnost je klíčová pro posouzení důvodnosti odmítnutí žádosti, neboť informační zákon zavazuje povinné subjekty pouze k poskytování existujících informací, které mají zpravidla k dispozici v okamžiku podání žádosti (srov. právní věta rozsudku NSS ze dne 20. 10. 2011, č. j. 6 As 33/2011-83).“

„...Městský soud vycházel z toho, že pokud by se jednalo o existující dokument obsahující požadovanou informaci (např. rozhodnutí, v němž by bylo uvedeno příslušné zákonné zmocnění), povinný subjekt by byl povinen jej poskytnout. Úřad vlády však v napadeném rozhodnutí konstatoval, že takový dokument nemá, a že žádná taková informace nebyla v písemné podobě zaznamenána. Zároveň žalobkyně nedoložila, že by takový dokument existoval, resp. že by takový dokument měl existovat. Zároveň žalobkyně nedoložila, zda zde existovala povinnost správního orgánu takovým dokumentem disponovat, a ani jej blíže nespecifikovala ani neoznačila. Za těchto okolností by odpověď na žádost žalobkyně vyžadovala vytvoření nové právní analýzy, tedy interpretaci právních

předpisů ve vztahu ke konkrétní situaci, což povinný subjekt není podle informačního zákona povinen provést. Je přitom nerozhodné, zda by odpověď povinného subjektu měla formální charakter právního stanoviska, nebo pouze sdělení relevantního ustanovení právního předpisu. Podstatné je, že povinný subjekt nebyl povinen vyhledávat, analyzovat a interpretovat právní normy, aby mohl na žádost žalobkyně odpovědět. Na základě výše uvedeného městský soud shledal, že Úřad vlády postupoval v souladu se zákonem, když žádost žalobkyně odmítl na základě § 2 odst. 4 informačního zákona.“

Náhrada nákladů řízení: 0 Kč

- rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2025, čj. 11 A 103/24-28

„...Žalobkyně v posuzované věci zjevně žádá o poskytnutí právního stanoviska (byť třeba jednoduchého) k oprávněním úředních osob. To plyne jednoznačně z žalobkyniny stížnosti, v níž upřesnila svou žádost tak, že očekávala odpověď s odkazem na jednotlivá ustanovení Organizačního řádu, z nichž plyne oprávnění, z jaké právní úvahy z příslušného ustanovení oprávnění vyplývá a jakým způsobem. Žalobkyně tedy nežadá o poskytnutí informace, ale o vytvoření právního stanoviska, kterým žalovaný nedisponoval. Správní orgány proto nepochybily, když žádost žalobkyně odmítly.“

Náhrada nákladů řízení: 0 Kč

- rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2025, čj. 18 A 55/2024-72

„...Z formulace žádosti žalobce o informace je přitom zřejmé, že se žalobce nedomáhal konkrétního dokumentu, ale v zásadě formulace obecného názoru či stanoviska předsedy vlády na otázku příčin státního dluhu. I kdyby přitom názor či stanovisko ohledně příčin státních dluhů v mysli předsedy vlády existovalo (jak je žalobce přesvědčen), stále platí závěr, že nejde o stanovisko formálně zaujaté, zachycené na hmotném nosiči, které by povinný subjekt byl povinen zpřístupnit. Odpověď na žalobcův dotaz by bylo nutné nově vytvořit. To by platilo i v situaci, pokud by snad měla odpověď vyplývat z existujících faktů, o nichž žalobce hovořil. Je zřejmé, že požadovaná odpověď, měla-li by být koncipována zodpovědně, nestojí na jednoduše identifikovatelných skutečnostech, ona údajná fakta by bylo nutné analyzovat a zahrnout do určitého jednotného výstupu.“

Náhrada nákladů řízení: 0 Kč

- rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2025, čj. 8 A 80/2024-54

„...S ohledem na výše analyzovanou judikaturu dospěl městský soud k závěru, že ve vztahu k § 14 odst. 5 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím je nutné se přidržet textového znění ustanovení § 16a odst. 1 tohoto zákona, a konstatovat, že v tomto případě není možné brojit proti odložení žádosti stížností, neb opačný přístup nikdy nebyl v judikatuře výslovně připuštěn. Jako jediný možný prostředek obrany tak žalobkyni zbývala správní žaloba, která tak byla přípustná.“

„...V projednávané věci je tedy podle městského soudu podstatná skutečnost, že žalobkyně se v žádosti prezentovala jako advokátka s uvedením místa výkonu advokacie a označením datové schránky, ze které se žalovaným komunikovala. Tím pro účely zákona o svobodném přístupu k informacím jednak se zcela jednoznačně identifikovala, takže žalovaný neměl důvod k pochybnostem o tom, kdo o informace žádá, a jednak spolehlivě označila způsob komunikace se žalovaným, takže ten neměl pochybnosti o tom, jak a kam zaslat vyřízení její žádosti.“

Náhrada nákladů řízení: 11 228 Kč

- rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2025, čj. 3 A 44/2024-24

„...Soud konstatuje, že žalobkyně se nedomáhala nahlédnutí do osobního spisu podle § 153 odst. 2 služebního zákona, ani o zaslání celé kopie osobního spisu nebo kopie podstatné části osobního

spisu. Domáhala se toliko poskytnutí vybraných informací – služebního hodnocení nejvyššího státního tajemníka za rok 2023 včetně příloh a návrhu ministra vnitra na toto služební hodnocení včetně příloh. ...Žádost žalobkyně tedy podléhala režimu informačního zákona a žalovaný neměl právo tyto informace neposkytnout s odkazem na § 153 odst. 2 služebního zákona.“

Náhrada nákladů řízení: 3 000 Kč

- rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2025, čj. 5 As 70/2024-34

„...Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s městským soudem v závěru, že § 16 odst. 3 informačního zákona, který stanoví striktní (avšak pořádkovou, nikoliv propadnou) lhůtu mj. pro vydání rozhodnutí o rozkladu, je primárně určen k ochraně práv žadatele, resp. k zajištění rychlého vyřízení žádosti, nikoli k tomu, aby byla žadateli odňata možnost seznámit se s odlišným hodnocením věci ze strany toho, kdo rozhoduje o rozkladu, a argumentovat proti němu. Také z komentářové literatury plyne, že mj. § 90 odst. 1 správního řádu, z něhož judikatura dovodila zákaz překvapivých rozhodnutí, je pro rozhodnutí o odvolání či rozkladu podle § 16 informačního zákona plně aplikovatelný (viz např. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 843).“

„... je povinností stěžovatele jakožto povinného subjektu posoudit s ohledem na konkrétní obsah zvukového záznamu a ve světle okolností případu (zejména neveřejnosti jednání), zda a které jednotlivé části záznamu lze považovat za projevy osobní povahy nebo osobní údaje ve smyslu § 8a informačního zákona, a od toho pak odvíjet další výše popsané kroky. Vzhledem k tomu, že tak stěžovatel ani jeho vedoucí neučinili, shledal městský soud jejich rozhodnutí v této části nepřezkoumatelnými pro nedostatek důvodů.“

Náhrada nákladů řízení: 4 114 Kč

- rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2025, čj. 7 As 120/2025-27

„...Od práva nahlížet do osobního spisu, které se vykládá jako právo seznamovat se s obsahem osobního spisu, je třeba odlišit poskytování jednotlivých písemností z tohoto spisu ve specifických případech (např. předkládání jednotlivých písemností kontrolnímu nebo auditnímu orgánu, který si tyto písemnosti vyžádal v souvislosti s předmětem kontroly prováděné ve služebním úřadu). Takovým specifickým případem je podle názoru kasačního soudu i situace, kdy je podána žádost podle informačního zákona o poskytnutí konkrétně vymezené informace, která je obsažena v osobním spisu státního zaměstnance. ...Povinný subjekt tedy podle § 8a odst. 2 informačního zákona poskytne informaci při současném splnění tří zákonných podmínek: 1) musí jít o osobní údaj týkající se 2) veřejně činné osoby, funkcionáře nebo zaměstnance veřejné správy a 3) vypovídající o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.“

Náhrada nákladů řízení: 0 Kč

- rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 8. 2025, čj. 10 A 117/2024

„...Žalovaný presumoval, že osoby uvedené v žádosti, které neobdržely veřejné prostředky, by na svých právech mohly být dotčeny, pokud by žalovaný jejich údaje poskytl. Tato úvaha je podle názoru městského soudu taktéž pochopitelná, vzhledem k tomu, že jde o osoby, které se podílely na činnosti spolku, aniž by za svou činnost obdržely veřejné prostředky, nelze tedy dovozovat, že by jejich osobní údaje měly být bez dalšího poskytnuty třetím osobám. Správně proto žalovaný u těchto osob provedl test proporcionality, na jehož základě dospěl k závěru, že jména a příjmení fyzických osob uvedená v žádosti, která náleží osobám, které nebyly příjemci veřejných prostředků, a kontaktní údaje fyzických osob, které v době vydání prvostupňového rozhodnutí již nebyly členy statutárního orgánu, žalobkyni neposkytne.“

Náhrada nákladů řízení: 0 Kč

Přehled všech výdajů, které byl povinný subjekt povinen zaplatit jako náhradu nákladů řízení v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona o informacích: 18 342 Kč (tato částka je souhrnem nákladů soudních řízení, které byly povinnému subjektu soudem k úhradě uloženy; další náklady právního zastoupení nevznikly, neboť bylo zajišťováno pracovníky právního odboru v rámci jejich běžné pracovní agendy).

§ 18, odst. 1, písm. d)

Výčet poskytnutých výhradních licencí: 0

§ 18, odst. 1, písm. e)

Počet stížností podaných podle § 16a: 10

Jedná se o následující stížnosti:

- 2 stížnosti podané podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích z důvodu tvrzeného nevyřízení žádostí v zákonem stanovené lhůtě. Stížnosti byly pouze vzaty na vědomí, neboť byly povinnému subjektu doručeny před uplynutím zákonné lhůty stanovené k vyřízení žádostí. Poslední den zákonem stanovené lhůty byly předmětné žádosti vyřízeny poskytnutím veškerých požadovaných informací.

- 2 stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádostí podaných podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích, v níž žadatelé uvádí, že jim požadovaná informace nebyla poskytnuta. Rozhodnutím vedoucí Úřadu vlády České republiky byl postup povinného subjektu ve všech případech na základě § 16a odst. 6 písm. a) zákona o informacích potvrzen.

- 2 stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádostí podaných podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích, v níž žadatelé uvádí, že jim požadovaná informace nebyla v zákonem stanovené lhůtě poskytnuta. Na základě rozhodnutí vedoucí Úřadu vlády České republiky podle § 16a odst. 6 písm. b) zákona o informacích byla část požadovaných informací žadatelům poskytnuta a ve zbývající části byly žádosti odmítnuty.

- 2 stížnosti podané podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o informacích, na jehož základě může podat stížnost také žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí. V rámci autoremedury, tj. postupem podle § 16a odst. 5 zákona o informacích, byla tato část požadovaných informací žadatelům poskytnuta.

- Stížnost podaná podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o informacích, na jehož základě může podat stížnost také žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí. V rámci autoremedury, tj. postupem podle § 16a odst. 5 zákona o informacích, bylo vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti.

- Stížnost podaná podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o informacích, jelikož žadatel nepovažoval informace, které mu byly poskytnuty, za dostačující a domníval se, že by mělo být vydáno rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti. Rozhodnutím vedoucí Úřadu vlády České republiky byl postup povinného subjektu na základě § 16a odst. 6 písm. a) zákona o informacích potvrzen.

§ 18, odst. 1, písm. f)

Další informace vztahující se k uplatňování tohoto zákona: vizte tabulka níže.

Mgr. Jan Večeřa v. r.
ředitel Odboru právního

**Počty přijatých a vyřízených žádostí o informace v jednotlivých měsících roku 2025
s ohledem na tematické okruhy**

2025	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	Σ
bezpečnost	1		1					1					3
bydlení													0
cizina													0
doprava													0
Evropská unie													0
finance	1									2			3
justice	1				1	1		1		1			5
legislativa	3	6	2	3	3	2	2		3	3	1	1	29
lidská práva													0
masmédia													0
národnostní problematika													0
neziskové organizace													0
obec													0
ostatní	2	10	11	3	5	6	12	5	3	8	7	6	78
podnikání													0
premiér	2			1	2	1	1						7
privatizace													0
průmysl					1								1
restituce													0
sociální problematika					1								1
správní řízení													0
státní služba										1			1
strany													0
školství													0
vláda ČR	4	2	4	6	8	13	13	8	8	5	7	4	82
Úřad vlády ČR	12	9	4	5	7	3	4		1	6	9	1	61
zdravotnictví													0
zemědělství								1					1
životní prostředí													0
CELKEM	26	27	22	18	28	26	32	16	15	26	24	12	272